

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 70. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm2511.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det klang i Ternernes Øre, som om det var Hake hun roesde paa Skrømt, men Habor for Alvor, og der Hildegisel fornam at han maatte hos Signe staae tilbage for Habor, da blev han bister tilgavns, og købde for Penge en blind Mand, ved Navn Bolvise, til at forspilde Venskabet imellem Sigars og Hamunds Sønner. Den samme Bolvise var den Ene af Kong Sigars ypperste Raadgivere, thi saadanne to gamle Mænd havde Kongen altid om sig, og gjorde hardtad aldrig nogen Ting uden efter som de raadte ham; men der var ellers en himmelhøi Forskjel paa de to 71kloge Mænds Tænkemaade, thi den Ene gjorde al sin Flid med at tale Uvenner til Rette, og forlige dem i Minnelighed; den Anden derimod var aldrig gladere end naar han kunde sætte Splid iblandt Venner, og hvor han saae en Tve dragts Gnist, der puste til som en Øretuder –Til det Mærkelige i denne Fortælling hører ogsaa de to Gamles Navne: *Bolvise* og *Bilvise*, thi det er aabenbar deres Kjendenavne, som en Skjald har givet dem efter deres Klogskabs Vilkaar, Bilvise er den godvise, retvise, af Ordet viis og bile som endnu findes i det Angelsaxiske *bilehvit*, *simplex*, *mitis*, og Bolvise veed man betyder ondviis, uretviis; men herved er end at mærke, hvor gammelt altsaa Ordet *viis* er hos os, saavelsom hos Angelsaxerne, der endog have Ordet *Viisdom*, og saadanne Spor skulde Sproggranskere give Agt paa.. Bolvise sværtede nu Hamunds Æt for Sigars Sønner med løgnagtig Bagtale, og forsikrede dem saa ærlig, at det var Folk som aldrig brød sig enten om Troe eller Love, og som man derfor maatte holde i Skranker, ikke med Ord og Forbund, men med Sværdet over Hovedet. Han fik da ogsaa rigtig Ungersvendene sat sammen, og der stod et Slag i Hamundsfjord, hvor baade Helvin og Hamund faldt for Sigars 72Sønner. Habor var dengang langveis borte, men der han spurgde sine Brødres Fald, kom han over Alf og Alger med friske Folk og svaledede sin Hevn i deres Blod. Hildegisel blev derimod skudt i Flugten med et Spyd igjennem sin Bag, hvilket gav Anledning til at skose Tydskerne, thi ved slige Leiligheder maae Skam og Skade gjerne følges ad.